

[Glistrup.]

været gennemført, og socialdemokratiet viste en sådan lunkenhed over for det, at man ikke, uanset at det havde været gørligt efter valgets udskrivelse, fik gennemført lovforslaget, allerede før julehandelen skulle have været iværksat.

Men så var der dog det lyspunkt, at dagen efter valget den 10. januar 1975, rettede man fra branchens side henvendelse til socialdemokratiet for at få at vide, om man nu kunne stole på, at lovforslaget kunne komme igennem? Og det, der blev svaret fra socialdemokratiets side — det var den nuværende statsminister, der svarede på partiets vegne — er tilstillet folketingets politiske partier her i den stille uge.

Det tør nok siges, at hr. Anker Jørgensens svar af 14. januar 1975 ikke lader nogen som helst tvivl tilbage. Hr. Anker Jørgensen skriver i det brev, der altså er tilstillet folketingets partier, den 14. januar 1975 som svar på de to første spørgsmål: „Socialdemokraterne er stadig indstillet på, at afgiften for hårde hvidevarer ophæves hurtigst muligt. Det er urimeligt at opretholde en så belastende midlertidig afgift, idet denne ensidigt rammer en speciel erhvervssektor. Det er korrekt, at der også i det nye folketing er flertal for ophævelse af afgiften for hårde hvidevarer. Socialdemokratiet vil gerne tage initiativ til eller medvirke til, at lovforslaget om afgiftens bortfald fremsættes igen.“

Og dernæst svarede hr. Anker Jørgensen på det sidste af de stillede spørgsmål:

„Der er ikke i den socialdemokratiske helhedsplan indeholdt forslag om hverken midlertidige eller permanente afgifter på hårde hvidevarer, hvorfor noget sådant ikke vil indgå i forhandlinger med andre partier om en helhedsløsning. Da man samtidig i henhold til besvarelsen af spørgsmål 2“ — det var det, jeg læste op før — „er opmærksom på, at der ikke vil være flertal i folketinget for at opretholde afgiften, forekommer det utænkeligt, at der i noget eventuelt kompromisforslag vil være indeholdt en fastholdelse af afgiften.“

Sådan var ordene fra det parti, der nu er blevet betroet ledelsen af landet, fra det medlem af dette ting, der sidder i spidsen for den regering, vi har i øjeblikket. Og så sker der altså det, at man sent torsdag aften

før påskeferien fra socialdemokratiets side pludselig meddeler, at nu skifter man fuldstændig standpunkt i forhold til, hvad man så klart og ubetinget skriftligt har givet udtryk for på forhånd over for branchen. Der bliver samme aften afgivet en udvalgsbetænkning, uden at branchen kan få lejlighed til at udtale sig, uden at branchen på det tidspunkt kunne kommentere de nye tal, der kom frem fra regeringens side, og som hr. Ove Hansen her i dag henviste til.

Men allerede palmemandag har branchen fremsendt sine kommentarer til de tal, hr. Ove Hansen omtalte, og konklusionen er jo ganske klart den, at ved nu at forkaste nærværende forslag og bibeholde afgiften vil vi komme ind i, at der skal ske en hurtig afskedigelse af yderligere 1.000-2.000 af de i branchen beskæftigede personer, og at grundlaget for rentabel produktion i danske virksomheder fjernes og dermed også grundlaget for at opretholde den nuværende eksport- og valutaindtjening. Tværtimod vil det være således, at danske virksomheder efterhånden helt vil blive trængt ud af markedet, og at vi derfor i stedet for at have en valutaskabende branche skal til at have et valutaunderskud inden for de hårde hvidevarers område.

Disse ganske klare oplysninger fra branchen har altså ikke kunnet diskuteres i udvalget, men det er ikke branchens skyld, og derfor anmoder jeg om, at sagen går til en fornyet overvejelse i udvalget her mellem anden og tredje behandling, således at udvalget kan få lejlighed til endnu en gang at forsøge at besinde sig i relation til de nye oplysninger, der her er kommet frem, således at vi virkelig kan komme frem til en anstændig behandling af den branche, der her er tale om.

Der var dog det ene lyspunkt i hr. Ove Hansens bemærkninger her i dag, at han nævnte, at socialdemokratiet ikke kunne medvirke til afgiftens afskaffelse ”på nuværende tidspunkt.“ I disse tre ord kan man måske indlægge en vis optimisme med hensyn til, at man nogenlunde hurtigt igen kan skifte standpunkt fra socialdemokratiets side og komme frem til det eneste, der må være det reelle, nemlig at virke i retning af at få arbejdsløsheden bekæmpet inden for denne sektor, at få styrket vores valutaindtjening. Det sker simpelt hen ved afskaffelse af dette afgiftsfænomen, som aldrig nogen